

Ortaokul Kategorisi Birincisi

Zeynep Betül PEKŞEN (Şahinbey Belediyesi Adil Teymur İmam Hatip Ortaokulu)

Sönmez Ocağım,

Bir 28 Mart günüydü. Benim için sıradan bir gündü. Nereden bilebilirdim sıradan bir günün benim için olağanüstü bir güne dönüşeceğini. Çafilce üzerinden geçtiğim köprüden bir ses işittim. İrkildim önce. Sesin kaynağına bakındım bir süre. Kimsecikler yoktu. Merakım şaşkınlığa dönüştü. Konuşan köprüydü:

- “Ey yolcu! Bilmeden geçip gittiğin bu köprü yüz yıl önce bugün bana neler bahşetti bilemezsin. Çok yiğitler geçip gitti üzerimden. Ama biri var ki gözler onun gibisini görmemiş, analar onun gibisini doğurmamıştır. Adı Mehmet Sait, namı Şahinbey’dir. Fransız’a, Ermeni çetelere şahin; Antepliye müşfik bir babadır. Allah beni bu yiğidin son anlarına şahit kıldı. Allah şahit başka da şahit yoktu. Son mermisine kadar kurşun olup yağdı düşmana. Görmeliydin mermisiz kalan mauzerini kırıp şahin gibi yumruklarıyla düşmana dalışını. Benim gördüklerimin çok azını görsen az ileride yatan o yiğidi ziyaret etmeden geçip gitmezdin.”

Şaşkınlığım mahcubiyete dönüştü. Anıtın olduğu yere götürdü bacaklarım beni. Kabrin başında hürmetle kalakaldım bir süre. Minnet dolu dualar döküldü dilimden. Dualarıma eşlik eden gözyaşlarımdı. Ruhum takılıp kaldı orada. Döndüm gündelik hayata. Ama ben o eski ben değildim artık. Hayat ve ölüm, izzet ve zillet nedir bilir oldum artık. Okumalarım, mücadelem anlam kazandı. Vatanın topraktan, bayrağın bezden ibaret olmadığını öğrendim.

Ey İstiklal Marşı’nı Yazdıran Ruh!

Baban Abdullah Efendi dört yaşında seni yetim bırakıp gittiğinde, annen Ayyuş Hanım seni dayın İspaha Hacı Mehmet Kara Said’e emanet ettiğinde hangi ruh seni dağ gibi büyüttü? Mehmet Akif’in kahraman ırkı, Asım’ın nesli senmişsin meğer. Elmalı Köprüsü’nde yakılan meşale bitti denilen milletimin istiklal ateşiymiş.

Ey Benim Yenilmezim!

Yemen’de, Trablusgarp’ta, Balkanlarda, Çaliçya’da, Sina’da, Seydi Beşir esir kampında ödediğin neyin bedeli idi? Bir beşer olarak hiç mi yenilmedin zaaflarına? Rahatın için kaçmayı hiç düşünmedin mi? Anladım ki Abdullah’ın yetimini, Amine’nin öksüzünü insanlığın efendisine, Kureyş müşriklerini Bedrin aslanlarına dönüştüren ruhmuş yetim Mehmet Said’i Şahinbey’e dönüştüren.

Ey Sönmez Ocak!

İstiklal Marşı’nı yazdıran ruhu anladım seninle. Senmişsin meğer bu şafaklarda yüzen al sancağın teminatı olan sönmez ocak. Ne sen ne de bu şafaklarda yüzen al sancak korksun artık. Elmalı Köprüsü’nde tüten ocak, kabrin başında takılı kalan ruhumuzu tutuşturdu. Ne mutlu ki bir değil, milyon ocaklar tütüyor ülkemde.

Müjdelendiğiniz, rasulün ağışında buluşmak üzere sana seugilerimi sunuyor, davana bağlılığımın ahdini veriyorum.